

DEN TUBE

Clubblad voor de leden van
TWC Asten

Nr.5
44e jaargang
Oktober 2018

REDACTIE

Ria de Jong
Jos Verheijen
Martien Vervoordeldonk

DRUKWERK:

Theo Timmermans
Toon Peeters
Harrie van de Ven

SECRETARIAAT

Siriusstraat 15
5721 XX Asten
Tel: 0493-692810
info@twcasten.nl
www.twcasten.nl

GSM-busje: 06-51979959

Bankrekening IBAN nr:
NL04ABNA052.34.46.438

REDACTIEADRES

Driehoekstraat 8, Asten
redactie@twcasten.nl

KOPIJ

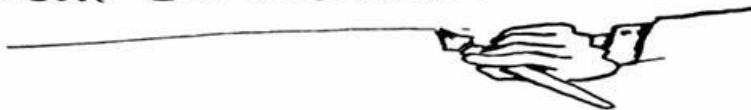
voor het volgende nummer
inzenden voor

1December 2018

INHOUD

Voorwoord	blz.3 - 4
Van de voorzitter	blz.5 t/m 7
Verslag herenweekend	blz.8
Verslag Mont Ventoux (1)	blz.9 -10
Reisverslag Mont Ventoux	blz.11 t/m 13
Verslag Mont Ventoux (2)	blz.14 t/m 21
Verslag ATB Kampioen	blz.22 t/m 24
Uitslag ATB	blz. 25
Rest. Jaarprogramma	blz. 26
Startersgroep Mountainbike	blz 26
Opzegging lidmaatschap	blz. 27
Activiteitenvergoeding	blz 27
Flyer	blz 28
Wist u dat	blz 29
Uitnodiging feestavond	blz 30 - 31

Van de redactie

We schrijven alweer oktober, de herfst is na een schitterende zomer weer ingetreden, hoewel op dit moment ook de herfst wel zomer lijkt. en we hebben een aantal ontzettend leuke activiteiten achter de rug.

Allereerst in augustus het weekend voor de heren op de gewone fiets. Hiervoor hadden zich 10 personen voor opgegeven, naar vanwege het weer durfden 3 mensen het niet aan om te gaan, terwijl achteraf het prima weer is geweest. Hieruit blijkt maar weer, je moet minder waarde hechten aan de verwachtingen maar gewoon naar buiten kijken als het zo ver is.

Dan als trainingsritten voor de Mont Ventoux een rit in de Eiffel en een rit in Limburg met maar liefst 1709 hoogtemeters. En, ook een beetje als training, ASA Light, een schitterende tocht vanuit Astori naar de Moorveldsberg en de Snijdersberg.

En dan, het grote gebeuren, de MONT VENTOUX CHALLENGE, een geweldige ervaring voor de 30 deelnemende mensen. Allemaal verschillende mensen met verschillende karakters maar met hetzelfde doel. De Mont Ventoux vanuit Bedoin op fietsen. Jeroen, Hans en Toon zelfs van alle drie de kanten op één dag .

En of iemand er nou 2 uur over deed of 4 uur, voor iedereen was de prestatie hetzelfde en voor iedereen is het ook gelukt. Behalve voor Ruud van Mullekom die helaas ten val kwam en niet verder heeft kunnen fietsen.

Een speciaal compliment mag uitgaan naar de organisatoren van dit fantastische evenement, Jeroen, Tamara, Jos en Piet. De vraag is nu; Wat wordt er volgend jaar georganiseerd?

En als laatste hebben we ook de kampioenschappen voor onze ATBérs gehad met als kampioen Wim Keukens, Proficiat Wim..

Van al deze activiteiten kan je wel iets lezen in deze uitgave van Den Tube.

Maar ook de rest van het jaar wordt er niet stilgezeten, we hebben nog de Night Bike op 27 oktober en de feestavond op 3 november.

Ook hier verwachten we een grote deelname.

De redactie wenst u veel lees - en fietsplezier.

Van de Voorzitter.

Het is zaterdagochtend 6 oktober, prachtig weer met 23 graden. Ik ben aan de straatkant de kozijnen aan het schilderen als er een paar TWC-ers voorbij komen, bezig met het uitpijlen van de route voor het MTB-kampioenschap. Vele handen maken licht werk. Bij deze breng ik jullie ook nu weer op de hoogte van het wel en wee van onze club.

Clubkampioen Wim Keukens. Op 7 oktober werd het kampioenschap gehouden voor de mountainbikers. 22 deelnemers streden om de eer van het MTB kampioenschap. Wim Keukens werd met amper 34 strafseconden de nieuwe kampioen. Wim gefeliciteerd.

Ventoux Challenge.

Van 12 t/m 16 september gingen we met 30 renners naar de Ventoux. Helaas kon Jan Welten niet mee door een blessure. “Jan, er komt nog wel een volgende challenge en dan hoop ik dat je erbij bent” Ik zie op Strava dat je alweer de nodige tochten aan het maken bent. In november 2016 tijdens de gehouden visieavond hebben we de TWC visie gedeeld met onze leden. Een belangrijk item was dat we meer contactmomenten wilden creëren tussen de leden en meer interessante activiteiten willen organiseren. Ik kan je zeggen dat is gelukt. Het hele weekend was top. Heel speciaal was het om met een geweldige groep mensen deze challenge te beleven. Er gaan geluiden op om jaarlijks een challenge te organiseren. Alpe d’Huez is al genoemd. Of het jaarlijks van dit kaliber moet zijn is de vraag. Er zijn ook leuke één- of tweedaagse activiteiten te organiseren. Heb je een leuk idee

kom er mee voor de dag en we maken er een leuke evenement van.

E-bikers

Onze E-bikersgroep heeft verzocht dat de eerste en de laatste fietser een opvallend oranje TWC- hesje willen gaan dragen, zodat ze beter opvallen in het verkeer. De overige deelnemers hoeven dan geen TWC-tenu te dragen op de gewone fiets.

Nightbike 27 oktober.

We hopen dit jaar op beter weer dan vorig jaar, want toen begon het om 17 uur te regenen en meerdere bikers zijn daardoor niet aan de start verschenen. Deze zaterdag zullen er weer veel vrijwilligers aanwezig zijn om het evenement te laten slagen. En duimen voor droog weer!

Afsluitingsrit 28 oktober.

Het wegseizoen zit er bijna op. Met de afsluitingsrit (laatste zondag van oktober) beeindigen we traditioneel het wegseizoen. Bij deze nodig ik iedereen bij Van Hoek uit voor de snert, een bijbehorend broodje en 'n consumptie. Ook leden die die dag niet fietsen zijn van harte welkom. Dus alle leden zijn uitgenodigd, aanvang half 12.

Feestavond op 3 november.

De feestcommissie heeft weer haar best gedaan. De diskjockey van vorig jaar was een stille-willie, niet zo'n prater, maar met Ton Maas is dat wel anders. Zorg ervoor dat je nog honger hebt en trek je dansschoenen aan. Geef je op en spreek met je fietsmaten af erheen te gaan.

Winterseizoen.

De mountainbikers fietsen het gehele jaar door. Voor de wegrenners is het mogelijk om hierbij aan te sluiten. Zij fietsen elke zondag een toertocht in de regio. Op onze website is de fietskalender te vinden. Daarnaast stuurt Jan Verhees elke donderdag een mailtje aan een grote groep leden, om te inventariseren wie er deelneemt de komende tocht, i.v.m. het organiseren van het vervoer. Informeer bij Jan als je opgenomen wilt worden in de mailinglist. Het winterseizoen voor de wegrenners begint op zondag 4 november om 09.30 uur met als doel fit te blijven en de conditie enigszins op pijl te houden. De wegrenners fietsen met de mountainbike/veldfiets een route van zo'n 2 uur op de weg en verharde bospaden. Om 09.30 uur iets aangener dan om kwart voor negen. Iedereen kan mee op zondagochtend. Bij grote niveauverschillen maken we 2 groepen. Wordt er in een groep gefietst dan hanteren we een snelheid die iedereen aan kan. Dit gaan we beter doen dan het afgelopen wegseizoen wel eens het geval was. Laat het vooral een gezellige sociale activiteit zijn. Zijn er een paar renners die graag een hoger tempo willen fietsen, geef dit dan aan en maak samen een groepje. Geen probleem, maar geef het aan en laat van je horen. We zien jullie graag op zondag 4 november a.s.

Ik wens iedereen, na deze geweldige zomer, een fijn winterseizoen toe.

Jos Moors Voorzitter TWC

Verslag Herenweekend 2018

Vrijdag 24 aug vertrokken met 7 i.p.v. 10 heren. Toon, Rinie en Joop konden om diverse reden niet mee. Met de auto van Jan en het TWC busje waren we tegen 11 uur bij v.d. Valk in Apeldoorn. Direct na de welkomst koffie begonnen we aan de eerste rit van ong. 70 km door een prachtig gebied ten ZW van Apeldoorn. Mooi weer en geen vuiltje aan de lucht, heerlijke lunch en 's avonds een gevarieerd buffet. Zaterdag 25 aug was een spannende dag, houden we het droog of komen we zeiknat terug. In de IJssel was in elk geval te weinig water want het pontje naar Deventer was uit de vaart genomen en hebben we de route moeten inkorten. Dan maar koffie in een taartenbakkerij alwaar de zoete verleiding groot was. De routes over de Veluwe zijn ontzettend mooi en je kunt ervan genieten met het tempo dat we fietsen. Toch kregen we nog een regenbui te verwerken. We waren net op tijd bij een schuur waar we heerlijk in het hooi konden schuilen. Niet nat geworden en met het regenjasje nog onder de snelbinder kwamen we droog in het hotel aan 80 km op de teller. De rest van de avond was kletsnat. Zondag 26 aug zaten we om 9.30 uur op de fiets voor het laatste ritje. De zon was volop aanwezig en via Putten en Radio Kootwijk waren we om 14.30 uur terug met 72 km op teller. Fietsen in de bus en op de drager en terug naar Asten. Na een biertje op het terras bij van Hoek en een opfris beurt thuis en een afsluitend etentje met partner kwam er een einde aan dit Herenweekend. Zij die thuis bleven voor het slechte weer hadden het bij het verkeerde eind en zij die gingen hadden een heerlijk weekend.

Martien, bedankt voor het organiseren van dit evenement.

Harrie, Lowie, Theo, Willie, Jan en Martien bedankt voor jullie gezelligheid en tot volgend jaar.

TWC Challenge Mont Ventoux: de ervaringen van een buitenstaander.

Het begon in januari, tijdens de verjaardag van de schoonvader van Jeroen. Hij vertelde over de TWC Challenge Mont Ventoux en vroeg of ik zin had om mee te gaan.

Nou, dat leek me wel wat. Jaren geleden had ik de Mont Ventoux al eens beklommen, maar ja, toen was ik ook jaren jonger. Zou ik het nog kunnen?

Dus op 15 januari naar de info-avond van TWC Asten en me daarna ook aangemeld.

Dat werd dus een zomer met flink trainen in Zuid Limburg.

Mijn eerste kennismaking met een aantal TWC-leden die ook mee zouden gaan was met de viaductentraining. En later nog een keer in Zuid Limburg.

Het was een heel nieuwe ervaring om met een voor mij onbekende groep de uitdaging aan te gaan. Maar uiteindelijk hadden we allemaal dezelfde passie, nl fietsen en hadden we allemaal hetzelfde doel, het een of meer keer beklimmen van de Mont Ventoux.

Het werd een reis met veel leuke en ook enkele minder leuke anekdotes.

Om te beginnen het paspoort van Jos. Dat zal hij nog wel vaker moeten horen de komende tijd. We vlogen dus niet met 24 maar met 23 personen naar Marseille. En Jos met de eigen auto van Charleroi naar Mormoiron.

En dan de accommodatie, Chambres d'hôtes "au Brabo". Het was even wennen om met z'n zevenen op een kamer te slapen. Ik was even bang dat ik wakker zou blijven van het gesnurk van anderen, maar gelukkig was het andersom: de anderen bleven wakker van mijn gesnurk.

Het grootste gevecht moest geleverd worden met de trappen. Die naar de eerste verdieping was glad en uitgesleten en die naar de tweede verdieping met ongelijke treden. Dominique waarschuwde om vooral niet met raceschoenen de trap op en af te gaan, want dat is levensgevaarlijk. Maar blijkbaar had niet iedereen dat gehoord. Met een pijnlijke valpartij van Jeroen als gevolg.

Een minder leuke anekdote was de valpartij van Ruud in de afdaling van de Mont Ventoux met als gevolg een bezoek aan het ziekenhuis van Carpentras. Gelukkig bleven de verwondingen beperkt tot schaafwonden, blauwe plekken en gekneusde ribben. En als je ooit een gekneusde rib hebt gehad, weet je dat je niet moet lachen. Verrassend dat Ruud het later niet kon laten een leuke mop te vertellen waar ie zelf hard om moest lachen.

Bijzonder om te vermelden is ook dat we de Mont Ventoux allemaal gehaald hebben, sommigen zelfs drie keer op dezelfde dag! Petje af! De prestatie om de Mont Ventoux te beklimmen was voor sommigen reden om op zaterdag niet te gaan fietsen, maar het dichtbij gelegen meertje met dagstrand op te zoeken. Ik ben toch nog gaan fietsen.

Maar halfweg de beklimming van de Gorges de la Nesque vroegen mijn benen waarom wij ook niet waren gaan zwemmen.

Ik heb genoten van deze reis. Mijn hartelijke dank aan de leden van TWC Asten voor de kameraadschap en de gezelligheid en aan het organisatiecomité voor de perfecte organisatie.

Bram (die met dat rooie pèkske)

Mont Ventoux, (de reis van en naar Mormoiron)

Toen het bericht kwam dat TWC dit jaar een Challenge zou organiseren naar de Mont Ventoux heb ik lang getwijfeld of ik wel mee zou gaan.

Er zou in alle vroegte met de auto naar Charleroi gereden worden en vandaaruit met het vliegtuig naar Marseille en dan met de fiets naar de omgeving van de Mont Ventoux .

Ik vond dat zo'n opstand dat ik lang heb getwijfeld.

Maar... toen de kans zich voordeed om samen met Toon Meeuws het vrachtwagentje met de fietsen te vervoeren naar Mormoiron waar we zouden logeren heb ik geen moment getwijfeld.

Ik ben in het verleden al 3 keer bij de Mont Ventoux geweest, heb daar een Cyclo Sportieve gereden en heb hem al van alle kanten beklommen. Maar toch wilde ik de uitdaging nog wel een keer aangaan.

Mijn verslag zal zich beperken tot de heen en terugreis, ik neem aan dat van de belevenissen op en nabij de Mont Ventoux al voldoende verslagen binnen zullen komen.

Dus maandag alles ingepakt en mijn fiets en tas naar de Stikker gebracht waar Bert Damen en Toon Stevens op een zeer deskundige en zorgzame manier 26 fietsen en minstens evenveel koffers en tassen in de auto wisten te krijgen.

Dinsdagmorgen, klokslag 3.00 uur zaten we in de auto voor onze verre reis.

Het eerste gedeelte zou Toon tot Luxemburg rijden om daar, lekker goedkoop, we zijn per slot van rekening Nederlanders, te tanken.

Ik had beloofd UITSTEKENDE koffie te zetten en deze koffie, hoogstwaarschijnlijk in combinatie met de zenuwen, maakte dat ik dringend naar de WC moest.

Dus in het donker toch maar even gestopt om af te wateren.

Eigenlijk moest ik ook een grote boodschap maar dat zou ik hopelijk wel op kunnen houden tot Luxemburg.

Niet dus, ondanks geknijp van al mijn sluitspieren moesten we toch een rustplaats zoeken. Bleek daar geen WC te zijn, dus in het nog steeds pikkedonker, de bosjes maar opgezocht.

Volledig opgelucht konden we onze reis voortzetten.

Ik dacht na het tanken aan de beurt te zijn om te rijden. Maar Toon zei gewend te zijn om lang te rijden. Ik zat wel lekker en Toon reed graag dus we bleven zitten waar we zaten.

Onderweg kletsend over van alles en nog wat rolden de kilometers onder de wielen door.

En Toon, die reed maar... en hij reed maar... en hij reed maar... Kortom Toon heeft de gehele weg gereden zonder ook maar een echte pauze. Die kerel is van beton.

Om half 3 waren we al op de plaats van bestemming (had ik niet

moeten poepen waren we nog 5 minuten eerder geweest)

Hier stond onze rondborstige gastvrouw ons al op te wachten.

Karel en Tamara waren daar al aanwezig om vakantie te vieren en de zaak te verkennen.

's Avonds zijn we nog een biertje wezen drinken bij hen op de camping. Van Tamara leerden we het verschil tussen Intrinsieke en extrinsieke motivatie. (Google maar eens om te weten wat dit inhoudt)

Om 22.45 doken we ons bed in. Het voordeel van het eerste aankomen is dat je ook als eerste je slaapkamer mag uitkiezen. De volgende dag gingen we met zijn vieren (of eigenlijk met zijn drieën, de chauffeur had wel de ruimte) op elkaar gepropt in het vrachtwagentje om de vliegeniers op te halen.

Karel en Tamara reden dan de auto terug en Toon en ik konden mee fietsen.

Zoals gezegd zal ik over de fietsdagen niet al te veel uitweiden. Dat gaan anderen, hoop ik, wel doen.

Wel wil ik aangeven dat de accommodatie oud was en de gastvrijheid van onze gastvrouw en gastheer ongeëvenaard.

En wat zeker niet vergeten mag worden is dat iedereen (behalve Ruud van Mullekom die helaas was gevallen over een grote steen en met knie en rugklachten niet meer kon fietsen) de Challenge volbracht heeft en boven is gekomen en of dat nou in anderhalf of in drie-en-een-half uur ging is niet belangrijk.

Op zaterdag hebben Toon en Bert weer de fietsen en tassen in de auto gezet en konden we op zondag al vroeg weer vertrekken.

De terugreis verliep eigenlijk identiek, slechts 2 keer gestopt om te tanken, waarbij we bij een tankstation een kop koffie en voor mij een boterham hebben gekocht.

Toon heeft de hele dag gereden op 2 eierkoeken, een flesje cola en dat ene kopje koffie.

Nogmaals, die man is van beton.

In Luxemburg troffen we Jos Moors die, omdat hij zijn paspoort was vergeten, in het vliegtuig geweigerd werd en noodgedwongen met de auto is gegaan. Jeffrey en Marco waren solidair en zijn met de hem in de auto teruggereisd.

Zij waren zelfs eerder vertrokken maar zonder te rusten maak je enorm veel tijd goed.

Zij reden net weg toen wij nog even moesten plassen . Vlak na dit tankstation kwamen we in een file terecht, de eerste en enige van de hele reis, Zo snel mogelijk namen we de afslag naar Martelange. Toon zat zich al te verkneukelen over de mogelijkheid dat we het trio Jos, Marco en Jeffrey weer gepasseerd zouden zijn. En jawel hoor, na Luik haalden ze ons pas weer in tot grote hilariteit in onze auto.

Ik wil eindigen met iedereen te bedanken voor de super gezellige dagen, alle deelnemers, Tamara, Jeroen, Piet en Jos voor de perfecte organisatie en onze gastvrouw en gastheer Dominique en Reneeke, zoals Dominique hem steeds noemde, voor hun gastvrijheid maar vooral Toon voor de prettige, leuke en onderhoudende gesprekken onderweg.

Toon en ik weten nu **alles** van elkaar (houden we onder ons hè Toon) en ondanks dat Toon alles gereden heeft hoop ik dat ik hem toch moreel heb kunnen ondersteunen en dat ik volgende keer weer mee mag als zo'n gelegenheid zich voordoet.

Jos Verheijen.

De Mont Ventoux challenge met TWC-Asten

Woensdag 12 september

Woensdagmorgen 12 september heel, heel, heel erg vroeg word ik door mijn wekkerradio gewekt uit een mooie droom. Als eerste van een uitgedund propfeloton ben ik erin geslaagd de finish van de Mont Ventoux te bereiken. Dolgelukkig en met enige emotie sta ik de pers te woord en bedank ik voor de camera's mijn ploeggenoten die zich voor mij het snot voor de ogen hebben gereden. Hoe anders zou het een paar dagen later in werkelijkheid blijken te zijn....

Slaapdronken denk ik nog waarom maakt de wekkerradio mij op dit belachelijk vroege tijdstip wakker. Die gedachte duurt een paar seconden en dan dringt het tot me door... Yes, vroeg uit de veren want over een uur vertrekken we met een dertigtal TWC'ers naar vliegveld Brussel (Charleroi) om vanaf daar naar Marseille te vliegen.

Na het wassen en tandenpoetsen ga ik naar beneden om een broodje met kaas te maken en twee krentenbollen en zie ik dat vrouwlief enkele mueslirepen heeft klaargelegd. Wan goei ding! In de tussentijd zet ik mijn mobiele telefoon aan en ontvang ik berichten van TWC'ers "Of iedereen wakker is? " Bert Damen geeft voor de zekerheid nog aan "paspoort niet vergeten"

Ik denk nog, "het is toch vanzelfsprekend dat wanneer je op reis gaat, met het vliegtuig, dat je je paspoort of ID bij hebt." Nou, zo vanzelfsprekend blijkt dat enkele uren later niet te zijn...

Dat het voor mij een vroeg tijdstip is wil niet zeggen dat dat voor anderen ook geldt. Een kleine drie kwartier later, voordat ik drie keer gecheckt heb of o.a. paspoort, boek, krentenbollen en zweetshirts (vergeten in te pakken) in mijn rugzak zitten, blijkt 'vroeg' een relatief begrip te zijn. Ter hoogte van Jan van Hoek komt de volksmuziek me tegemoet. Enkele seconden later zie ik dat enkele stamgasten

nog onvoldoende alcoholische versnaperingen hebben gehad en naar huis gaan voor hen zeker nog geen optie is!!

Op de Markt aangekomen staan de meeste TWC'ers klaar voor vertrek waarbij sommigen een schitterend blauw t-shirt dragen met daarop de tekst 'Mont Ventoux Challenge'.

Govert, initiatiefnemer van de shirts, roept me bij hem en vraagt welke maat ik heb en enkele seconden later draag ik eenzelfde mooi t-shirt. Een mooi aandenken voor wat de komende dagen hopelijk komen gaat! Zo'n 15 minuten later verdelen de deelnemers zich en stappen in een auto. De rit naar Brussel vangt aan.

Ruim op tijd arriveren we op het vliegveld van Brussel (Charleroi). De chauffeurs zetten ons af zodat zij hun auto kunnen parkeren. Omdat het even duurt voordat de chauffeurs terug zijn wachten we een tijdje in de vertrekhal. Het is redelijk druk wat de reden is om Jos Moors te bellen of we alvast door de security check kunnen gaan. Het antwoord is positief, fijn zo'n meedenkende voorzitter. Een oplettend lid geeft na de security check aan dat er een rugzak lag en of die door iemand vergeten is. Dat blijkt het geval. De rugzak wordt opgehaald en iedereen gaat met een goed gevoel naar de gate om wanneer het tijd is te boarden. Een voor een worden onze paspoorten en vliegtickets gecontroleerd.

Achter mij hoor ik iemand zeggen dat hij zijn paspoort/ID niet gevonden krijgt. Ik denk nog wannen lolbroek zo 's morgensvroeg. Het blijkt potverdorie geen grapje. Bij Jos Moors breekt het angstzweet uit, krijgt een hoofd alsof ie fietsend de Mont Ventoux aan het beklimmen is, en zoekt nogmaals zijn portemonnee door. Geen paspoort of ID te vinden. Jos belt naar huis en daar blijkt hetgeen hij zo hard nodig heeft te liggen. Ryanair hanteert de regels en Jos mag niet mee.

Met een aantal mensen lopen we door, nog beduusd van hetgeen we net meegemaakt hebben. Gelukkig is Jos niet voor één gat te

vangen en als we in het vliegtuig zitten krijgen we te horen dat hij zonder paspoort!

met de auto naar Mormoiron gaat. Daar vertoeven we de komende dagen in Au Brabo bij gastvrouw Dominique en gastheer René.

Enkele uren later landen we veilig op het vliegveld van Marseille waar de zonnestrallen ons toelachen. Jeroen van de Nieuwenhof koopt kaartjes voor een bustocht richting Salon de Provence waar we verzamelen. Onderweg bellen we Toon Meeuwis met de vraag hoe laat de bakwagen met fietsen, koffers en andere bagage op de verzamelplek kan zijn. Dat duurt gelukkig niet erg lang, voor verschillenden lang genoeg om een kopje koffie of thee te nuttigen. Nadat Toon is gearriveerd kan men niet wachten met het uitladen van de fietsen, zich om te kleden en te vertrekken naar Mormoiron. Gelukkig heeft de bakwagen een redelijke lengte zodat het zicht voor passanten ontnomen wordt en de blote konten van omkledende TWC'ers daardoor niet zichtbaar zijn.

Voordat aangevangen kan worden met de fietstocht van Salon de Provence naar Mormoiron is het zaak de innerlijke mens aan te sterken. De fietstocht is tamelijk pittig te noemen met een kleine 100 kilometer en 1350 hoogtemeters. Met dank aan de organisatie kunnen bidons worden gevuld, bananen en zelf gesmeerde broodjes naar binnen gepropt worden. Fietzers smeren zich nog snel in met zonnebrand want het is echt geweldig weer! Groepen worden gesplitst en er wordt afscheid genomen van de bestuurders van de bakwagen. Tamara spreekt de fietsers namens de organisatie toe en benadrukt goed op te letten want, zo verzekert ze, de Fransen zijn over het algemeen geen heren in het verkeer. Een uurtje of 6,5 later, waarbij de Mont Ventoux schittert in volle zon steeds dichterbij komt, arriveren we bij pension Au Brabo waar ook voorzitter Jos inmiddels is gearriveerd en geniet van een welverdiend koud flesje bier.

Op woensdagavond deelt Marco van Schijndel, in de ruiterwereld beter bekend als Marco van S. handelaar in 'Anti-Daas', een dazenwerende spray voor paarden uit met een mentholachtig geurtje. Toevalligerwijs had deze Marco van S. nog wat flesjes van dit wondermiddel over en wist deze voor een 'vriendenprijsje' te slijten aan het TWC-peloton. Eerlijkheid gebiedt te zeggen dat wij TWC'ers allerlei ontberingen hebben moeten doorstaan maar we werden tijdens de fietstochten niet lastiggevallen door dazen!

Donderdag 13 september

's Morgens genieten we bij een opkomende en warm wordende zon van een lekker ontbijt. Gastheer René en gastvrouw Dominique doen er alles aan om het ons zo plezierig mogelijk te maken. Zo mag elke morgen een ander lid bepalen wat voor ei er klaargemaakt gaat worden. Om een goede bodem aan te leggen voor de fietstocht eet ieder TWC-lid wellicht wat meer dan normaal gesproken. Daarna is het tijd om ons te gaan omkleden, bidons te vullen, nog snel een banaan naar binnen werken. Het wordt aangeraden om zonnebrand te smeren want de zon brand harder dan gedacht en daardoor vertonen enkele leden al verbrande rode plekken op nek, kopke en neus. Ook nu wordt het TWC peloton opgesplitst waarbij verschillende routes worden gefietst. Mijn groepje gaat voor de eerste keer via 'de watjeskant' naar de Mont Ventoux. De watjeskant omdat deze klim 'slechts' een gemiddelde kent van 4,4% over 26 km.

Wat is het indrukwekkend om de top van de Mont Ventoux trap voor trap dichterbij te zien komen. Het is zwoegen de 1ste 11 á 12 km met stijgingspercentages tussen de 6 en 8%. Vanaf km. 12 t/m 19 is het stijgingspercentage rond de 3 á 4 % wat goed te doen is voor de meeste TWC klimgeiten. De laatste 6 km. richting de top van de Mont Ventoux zijn gruwelijk stijl maar dien bult is zo indrukwekkend. Ik passeer het monument, zo'n 1,5 kilometer van de top, van wijlen

Tom Simpson waar het stijgingspercentage de hoogte in schiet naar zo'n 11 á 12%. Bij de laatste bocht die ik aan de buitenkant neem word ik er door een toeschouwer op gewezen dat ik de binnenbocht moet pakken.... Knatskapot, vol emoties en op mijn stuurlint bijtend wil ik van alles gaan roepen maar houd wijselijk mijn mond ook om zuurstof te sparen die me helpen de laatste 100 meter af te leggen.

Na het nemen van de nodige foto's het wegvegen van vreugdetranen, ahum tegen mijn fietsende collega's zeg ik dat het zweet is..., beginnen we met afdalen. Als groep besluiten we via Bedoin af te dalen. Dat is de kant waar we een dag later, de dag van de challenge, richting de top van de Mont Ventoux zullen klimmen. Helaas gaat het na een kleine 6 kilometer afdalen mis. Er ligt een grote steen op de weg en daar rijdt Ruud van Mullekom tegenaan. Helaas voor Ruud betekent dit dat hij de dagen later niet meer kan fietsen. Dankzij kordaat ingrijpen van Rob Cardinaal wordt Ruud geholpen en belt men een ambulance. Ruud gaat ter controle mee en allemaal zijn we blij dat Ruud enkele uren later toch arriveert bij

Au Brabo.

Vrijdag 14 september.

Eindelijk is het dan zover. De dag waar we met zijn allen al zolang naar uit hebben gekeken.

De dag van de challenge, van het afzien, van het heerlijke uitzicht, van de pukkel waar iedereen van zegt dat het zo geweldig is en tevens zo zwaar, maar niet voor ons TWC'ers is de gedachte bij velen na het harde trainen.

In de morgen worden na een heerlijk ontbijt de kuiten voor de laatste keer gecheckt en gaan we met zijn allen via Bedoin aan de klim beginnen. De eerste fanatiekelingen zijn dan al weg, zij die de puist namelijk 3 keer beklimmen. We worden vergezeld door een drietal verzorgers die ons op de berg zullen aanmoedigen en verzorgen waar nodig. Met zijn allen eerst op de foto en dan starten maar, ieder voor zich op het tempo dat is voorgeschreven.

De eerste 5 kilometer denk ik nog als het niet zwaarder wordt kan Jeffrey misschien toch best 2 keer gaan in het bijzijn van zinnen slaapmaat. Deze illusie is al snel over als bij bocht drie Piet van Beek ons voorbij doet in de binnenbocht op het buitenblad. Even later hoort Jeffrey Piet roepen 'shit, ik had eigenlijk nog een tandje kleiner moeten kunnen schakelen'....waarop Jeffrey reageert waarom schakel je het voorblad dan niet naar het binnenblad. Later zegt Piet niet in de gaten gehad te hebben dat hij op het buitenblad de berg opreed...wannen sterke mens bende dan!! We hebben hem daarna niet meer gezien. Wat een ellende is dit is het volgende gevoel en dat gaat over na een kilometer of 5 als je weet dat het niet meer beter wordt.

Alle records worden opzijgezet en daar staan onze vaste groep supporters en verzorgers alweer om ons aan te moedigen. Wat een toppers en even later zie ik dat mijn naam op de grond is gekalkt, maar dat blijkt voor een andere Marco te zijn, ene uit Italië. We rijden lekker verder en dat ieder op zijn eigen tempo. Als we bij Chalet Reynard aankomen staat de verzorging klaar om het laatste beetje voeding te verstrekken. De laatste 6 kilometers vangen aan en nu begint de finale echt. Sommigen van ons waren een dag eerder als eens boven geweest en hadden dus alle verhalen al in geuren en kleuren uit de doeken gedaan.

Enmaal boven wordt iedereen in al het enthousiasme wat we hebben binnengehaald. Waanzinnig is dat gevoel. Hier is de top dan en wat een mooi uitzicht en een heerlijk gevoel is dat om uit te kijken

over de gehele Provence vanaf het dak. De drie kanjers die voor de 3 keer beklimmen gaan zijn dan bijna allemaal de top voor de tweede keer genaderd. Als bijna iedereen boven is gaat de eerste groep verder met de afdaling, om onderaan te draaien voor de tweede keer, maar helaas was het onder niet toegestaan te keren en gaan we maar verder om na een heerlijke lunch via een prachtige route terug te rijden naar de bivak.

Prachtige omgeving doen we daar aan met de nodige bergjes waar we alsnog enkele keren aan de bak moeten. Bij de laatste klim gaat bij een dorpsgenoot uit Someren het licht uit, ik zeg Rob bedankt en het waren 3 geweldige dagen.

Als we aankomen bij de bivak en iedereen is voldaan komen na een paar heerlijke biertjes onze kanjers binnen die maar liefst 3 maal de Mont Ventoux hebben beklommen. Chapeau.

Zaterdag 15 september.

Na een hele nacht snurken van enkele kamergenoten worden we wakker uit de heerlijke droom, vandaag gaan we lekker op de vlakke uit fietsen. Inderdaad droom.

Eerste nog maar eens lekker ontbijten en dan het strijdplan maken is het idee. Lekker een dagje uitfietsen denken we, maar onder gekomen dient zich ineens ene fanatieke kandidaat aan die de dag ervoor niet heeft gefietst om 100 km te gaan. De derde wereldoorlog is bij sommige in zicht.

We gaan vervolgens groepen maken voor ieder wat wils. Ik laat me niet kennen en doe de 100 km. De eerste 15 kilometer kan ik me niets meer herinneren en daarna weet ik nog zaken met flarden. We gaan rondom de berg fietsen, dan kan niet moeilijk zijn gewoon rechts aanhouden en af en toe een onverharde weg en 14% voor de kiezen.

Als we 65 kilometer in de benen hebben krijgen we opeens een nieuwe kopman die zich aandient en na 4 dagen stoempen ineens de benen heeft. Hij gaat vervolgens als een achterlijke afdalen en kopwerk verrichten. Ik ben geen verrader maar het betreft ene Govert.

Uiteindelijk allemaal samen thuis en volledig voldaan gaan we een drankje doen. In de avond gaan we lekker afsluiten met een heerlijke b.b.q. en gaan we nog eens nagenieten van de mooie verhalen.

Dan blijkt men in een keer een jarige in het midden te hebben en die wordt door de dames nog even heerlijk in het zonnetje gezet. Gezien het feit dat Jeffrey en Marco mee naar huis gaan met de statenloze voorzitter vieren we in de avond de verjaardag. Dank je wel allemaal.

Zondag 16 september.

In de ochtend gaan zoals gezegd de drie musketiers terug met de auto. Het verhaal is bekend en dat ga ik niet nog eens benoemen, maar had te maken met een vergeten paspoortje. Na een paar honderd kilometers asfalt gevreten te hebben worden we ineens ingehaald door ene Albert uit Asten. En het is niet de eerste keer dat hij ons voorbij vliegt.

Later rijden we Nederland binnen en dan rijden we het busje met de fietsen voorbij. We zijn bijna thuis en wat een week was het, kortom geweldig en wat een geweldige organisatie

Bedankt allemaal.

Beste TWC'ers,

Hier dan het verslag van de ATB kampioen 2018 van onze club TWC Asten (of is het MTB kampioen).

Op zondag 7 oktober de wekker wat later af laten gaan dan op een "normale" ATB zondag, 8.00 uur start de wekkerradio met het nieuws en natuurlijk het weer. De dag zou koud starten maar het zou droog blijven en in de loop van de ochtend zou de zon doorkomen. Er stond wel veel wind.

Alles wees er dus eigenlijk op dat er een flinke deelname aan het ATB kampioenschap zou zijn, perfect weer en de laatste dagen was er weinig regen gevallen dus de route zou er goed bij liggen.

Bij het ontbijt gekeken wat mijn gemiddelde snelheid de laatste ATB tochten was geweest, dat lag ergens net boven de 20 km. per uur. ½ 9 richting startlocatie Jan van Hoek gefietst, onderweg kwam ik al 2 concurrenten tegen, Willem en Hans. Ria en Lau beheerden de startlocatie, waar ik doorgaf dat mijn snelheid 20,2 km zou worden. Ik startte als 12de. Het aantal deelnemers vond ik tegenvallen. Toen ik vertrok kwam de 13de deelnemer Bennie er aan fietsen.

Ik vertrok weer richting Heusden maar voor de rotonde bij de Heesakkerweg was het links af naar de Polderse bossen, daarna door naar de Dennendijkse bossen. Wat zijn de routes daar de laatste tijd opgeknapt, ze liggen er perfect bij en hebben een mooie afwisseling van technische singeltracks en rechten stukken waar je weer even snelheid kunt maken. Ik heb geprobeerd zo veel mogelijk dezelfde cadans aan te houden dan normaal (achteraf leek dat goed gelukt). Dan door naar de bossen bij Liessel. Daar werd ik ingehaald door Jan, hij wilde 21 km/uur fietsen, was dus later dan ik gestart maar had me daar al ingehaald, volgens mij ging hij veel te hard (wat

ook bleek te kloppen). Bij het waterpompstation was de tijdmeting, Martien en Annet zaten hier lekker in het zonnetje voor de TWC bus (wordt die ook weer eens gebruikt). De helft zou er dus wel op zitten.

Rechtsaf naar de bossen bij de Bikkels in Vlierden, hier reed Piet J. me voorbij, binnen no-time was hij uit het zicht, maar ja, hij moest ook bijna de 24 km/uur halen. Onderweg was er geen pauze net zoals bij de toertochten dus op de fiets maar een energiereepje opgegeten en de bidon leeg gedronken.

Dan komen we weer op Astens grondgebied in de Oostappense bossen. Ook hier een prima route die volgens Albert de komende weken nog wel opgeruimd moet worden er liggen te veel dennenappels die er op de komende maandag ochtend door de pensionados binnen onze verenging vanaf geveegd gaan worden. Dan volgt de route Schietbaanse bossen, hier heeft Gerrit al prima werk verricht, de route ligt er prima bij. Hier haal ik Piet van M. in, ik denk de oudste deelnemer die ieder jaar mee doet aan dit kampioenschap. Complimenten!

Dan volgt nog het laatste stukje naar het centrum en de rit zit erop. Ik heb geen idee hoe hard ik gefietst heb. Bij de finish is mijn tijd al genoteerd.

Er blijken 22 deelnemers te zijn, dus 21 concurrenten voor het kampioenschap.

Om 13.00 uur, naar de prijsuitreiking. Prima georganiseerd met soep en een broodje en 2 consumpties van de club. Lau neemt de prijsuitreiking voor zijn rekening. Eerst worden de tijdsafwijkingen van de tijdmeting bij het waterpompstation opgesomd. De beste 5 worden in willekeurige volgorde genoemd. Daar zit ik ook bij. Daarna de afwijkingen van het 2^e deel. Daar zit ik ook bij de laatste 5. De spanning stijgt, want bij beide top 5's zit ook de kampioen van vorige jaar: Piet.

Lau begint met de 5^e plaats: Benny, dan Paul die 4de is geworden. Het wordt steeds spannender. De derde plaats is voor Peter (alle 3 stonden ze al vaker in de top 5). Dan volgt plaats 2: Piet. Yes ik ben nr. 1, en dus voor de 2^e keer kampioen in de nog korte historie van het ATB kampioenschap.

Naast de eeuwige roem krijg ik de nodige felicitaties, de wisselbeker, een shirt met daarop ATB kampioen 2018 en cadeaubon voor aanschaf clubkleding en een mooie bos bloemen. Mony is daar heel blij mee.

Ik wil de organisatie bedanken voor dit goed geslaagde evenement van onze mooie club. Ook daag ik voor volgend jaar de (ATB)leden uit om revanche te nemen. Ik hoop volgend jaar op een veel grotere deelname, ik zal er weer zijn om voor de 3^e keer ATB kampioen te worden!!

ATB Kampioenschap

Nr	Start Naam	Uitslagen met afwijkingen in sec.		Einduitslag
		Opgegeven snelheid km/uur	Totale afwijking	42,30 km
1	12 Wim Keukens	20,20	34	
2	8 Peter Driessen	22,10	76	
3	18 Piet Jacobs	23,90	81	
4	20 Paul van Berkum	21,80	84	
5	13 Benny Vervoordeldonk	18,30	118	
6	6 Rob van de Heuvel	21,50	149	
7	1 Twan Bekx	20,60	158	
8	9 Jan van de Hurk	18,60	188	
9	3 Toon Meeuws	22,00	199	
10	21 Stefan Feijen	22,50	215	
11	2 Frank Koolen	22,30	257	
12	17 Frans Jacobs	21,30	285	
13	16 Harrie Geboers	21,00	289	
14	14 Jan Verhees	21,00	303	
15	11 Willem van de Boogaart	24,50	338	
16	10 Hans v/d Eerenbeemt	19,00	405	
17	22 Wim van Kemenade	22,00	407	
18	4 Mark van de Ven	20,10	498	
19	15 Gerrit Stiphout	17,20	500	
20	5 Willie van Bussel	20,80	640	
21	7 Piet Mestrum	15,30	797	
22	19 Gerard Martens	15,70	1403	

Restant jaarprogramma,

27-okt	Van Stekelenburg Ass.Night Bike
28-okt	Sluitingsrit alle geledingen
03-nov	Feestavond
2019	
13-jan	Veldtoertocht
05-febr	jaarvergadering

Startersgroep Mountainbike,

Afgelopen winter hebben een aantal leden van TWC op zondagmorgen steeds met atb of veldfiets mountainbikeroutes gereden in onze omgeving. In het algemeen waren dit leden die pas gestart waren met atb'en en leden die graag in rustig tempo door de bossen willen toeren. Verschillende van die leden hebben aangegeven dit komende winter WEER te willen doen. Om die reden starten we ermee op dezelfde dag en tijdstip als de (winter)wegrenners nl op zondag 4 november 09.30 uur vanaf de markt. Dus wie zin heeft: je bent welkom. Ook niet-leden mag je uitnodigen om mee te fietsen. Er wordt vooral rustig gereden, we houden met iedereen rekening. Uiteraard kun je ook 'n keer met de andere genoemde groep meerijden om eens te proeven hoe dát is.

Opzegging lidmaatschap

Natuurlijk hebben we als vereniging liever niet dat leden hun lidmaatschap opzeggen. Maar het komt toch regelmatig voor dat een lid zijn lidmaatschap opzegt en dat wordt gerespecteerd. Aangezien onze vereniging opzeggingen tijdig dient te melden bij de NTFU verzoeken wij de leden die zich afmelden dit te doen vóór 1 december van het jaar. Indien leden zich later afmelden loopt het lidmaatschap door tot het einde van het daaropvolgende jaar en moet daarover toch contributie worden afgedragen.

Opzeggingen kunnen worden gedaan via ledenadministratie@twcasten.nl en info@twcasten.nl

Activiteitenvergoeding

Het bestuur heeft besloten om de vergoeding voor een activiteit aan te passen om meer duidelijkheid te geven. Om in aanmerking te komen voor een vergoeding dient een evenement c.q. activiteit in het jaarprogramma, dat in oktober wordt gemaakt, te zijn opgenomen. Activiteiten die in de loop van het verenigingsjaar worden opgestart kunnen in aanmerking voor een vergoeding komen indien dit minimaal 6 weken vóór het evenement bij het bestuur wordt aangevraagd. De vergoedingen zijn als volgt vastgesteld:

- bij 6 - 10 deelnemers maximaal € 150,00
- bij 11 - 20 deelnemers maximaal € 300,00
- bij 21 en meer deelnemers maximaal € 450,00

TWC Asten Veldtoertocht

13 januari 2019

Afstanden : 35 / 45 en 55 km

Volledig uitgepijlde routes

Starten : tussen 9.00 uur en 10.00 uur

Startlocatie: Sportcomplex Voetbalclub NWC

Beatrixlaan 42, 5721 LZ Asten

Sluiting : eindcontrole tot 13.00 uur

Inschrijving: € 5,- (jeugd gratis t/m 15 jaar)

(NTFU/KNWU leden € 1,- korting)

Mogelijkheden tot fiets afspuiten en douchen

Bij de pauze brood met zult, krentenbrood en sportdrank

Inlichtingen: 06-25067398 / 06-45224717

Na afloop gratis erwtensoep

BEKX
verfspecialzaak
schilders- en glasbedrijf

W. MARTENS
CONSTRUCTIE-LASBEDRIJF

J. Voegersbedrijf
J. Verhees v.o.f.

Wist u dat :

- Een zekere Jos M te A als ongewenste vreemdeling werd geweigerd in het vliegtuig naar Marseille.
- Hij zijn paspoort had vergeten.
- Dit voor hem, als mede organisatie van de TWC Challenge op de nodige grapjes kwam te staan.
- Hij tijdelijk door het leven gaat als Josty M.
- Je niet moet vergeten je op te geven voor de feestavond!
- Er een hele goede dj komt.
- De commissie hoopt dat er veel leden aanwezig zijn.

Beste TWC-leden en partners,

Zaterdag **3 november** wordt weer de jaarlijkse feestavond van TWC gehouden.

We hopen er met elkaar weer een gezellige avond van te maken.

We ontvangen u om 19.30 uur met een welkomstdrankje. Daarna wordt het oosters- en mexicaansbuffet geopend. Aansluitend zal er een dessertijsje geserveerd worden. De muziek zal op die avond verzorgd worden door dj Ton Maas.

We beëindigen de avond om 01.00 uur.

De kosten voor deze avond zijn slechts € 15,00 per persoon, graag bij opgave te voldoen.

We ontvangen de aanmelding graag zo spoedig mogelijk maar zeker vóór 30 oktober a.s.

Aanmelden kan bij onderstaande personen.

Ria de Jong Jan v/d Diesduncstraat 22 0493-692551
snoekria@gmail.com

Maria Vervoordeldonk Wolfsplein 5 0618659017
mariavervoordeldonk@upcmail.nl

Gerrit Stiphout Asterstraat 2 0493-695458
gerritpoint@hotmail.com

Naam.....wenst deel te nemen metpersoon/personen aan de feestavond van TWC op 3 november 2018.

Bedrag á € 15,00 per persoon wordt hierbij voldaan.

